

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120385430
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6120385430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v právnej veci žalobcu: CityRent, s.r.o., Ľubochnianska 4, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 713 477, právne zastúpeného: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 1.104,60 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 25Cb/84/2020-78 zo dňa 17.03.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 25Cb/84/2020-78 zo dňa 17.03.2021 v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 24,60 eur od 13.12.2018 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a vo výroku III. zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 95,54% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 25.09.2020 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.104,60 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca návrh odôvodnil tým, že 27.08.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo A. B. (ďalej len „poškodený“) Toyota C-HR EČV: C.. V dôsledku poškodenia motorového vozidla uzavrel poškodený 27.08.2018 so žalobcom zmluvu o prenájme motorových vozidiel, na základe ktorej mu žalobca prenechal motorové vozidlo Suzuki Vítara EČV: C. do dočasného užívania a poškodený sa zaviazal zaplatiť nájom za každý deň prenájmu náhradného vozidla. Dňa 26.09.2018 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 1-180116 znejúcu na sumu 1.800,- eur za užívanie náhradného vozidla. Žalovaný v rámci poistného plnenia z dôvodu jeho krátenia poskytol len sumu 695,40 eura. Žalobca nesúhlasiac s krátením poistného plnenia uviedol, že poškodený si náhradné vozidlo požičil iba na nevyhnutné obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Zapožičané vozidlo bolo z takej istej kategórie ako vlastné motorové vozidlo poškodeného, pričom zmluvou

o postúpení pohľadávky z 18.09.2020 došlo k postúpeniu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom z poškodeného na žalobcu. Uplatnil si preto nárok na zaplatenie sumy 1.104,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.104,60 eura od 13.12.2018 do zaplatenia.

3. Žalovaný v priebehu konania namietal, že návrh nespĺňa zákonné kritéria požadované § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Zdôraznil, že podľa predloženej zmluvy o prenájme z 27.08.2018 bolo už v čase jej uzavretia dohodnuté trvanie nájmu náhradného motorového vozidla do 27.09.2019, avšak zmluvné strany nemohli vedieť kedy bude vozidlo vydané zo servisu. Uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri uzavretí zmluvy zakladá pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o prenájme vozidla. Namietal aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože poškodený mal voči žalobcovi záväzok spočívajúci v neuhradenej faktúre, a teda predstavoval dlžníka žalobcu. Poškodený preto nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Zmluvu o postúpení pohľadávky označil aj ako absolútne neplatný právny úkon. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla uviedol, že tento nevyplýva zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a ani zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca navyše nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo. Poukázal aj na oznámenie o poistnom plnení z 27.11.2018, podľa ktorého žalovaný plnil za nájom náhradného vozidla v rozsahu 12 dní po odpočítaní nákladov, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného motorového vozidla. Nesúhlasil ani s uplatneným úrokom z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018. Na základe uvedeného označil žalobcom uplatnený nárok za nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný.

4. Na základe uvádzaných vyjadrení strán sporu, považoval súd prvej inštancie medzi stranami sporu za sporné, či žalobkyňa má aktívnu vecnú legitímáciu a či nepriznanie poistného plnenia v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovanej oprávnené. Strany podľa súdu prvej inštancie neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobcu, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinenej motorovým vozidlom poisteným u žalovaného na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

5. Súd prvej inštancie poukazuje na ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník alebo OZ“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (ďalej len „nariadenie“), § 1 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) po vykonaní dokazovania uzavrel, že nezistil žalovaným namietané porušenie § 132 CSP, čo je zrejme už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal. Vo vzťahu k namietanej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, súd prvej inštancie uviedol, podľa zmluvy o postúpení pohľadávky (článok I až III) z 18.09.2020 uzavretej medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postupca je poškodeným podľa zákona o PZP, ktorého osobné motorové vozidlo bolo v dôsledku dopravnej nehody poškodené a na čas do vykonania opravy poškodeného motorového vozidla si zaobstaral náhradné motorové vozidlo od postupníka. Postupca v nadväznosti na uvedené 27.08.2018 uzavrel ako nájomca s postupníkom ako prenajímateľom zmluvu o prenájme motorového vozidla, na základe ktorej postupník prenechal postupcovi na užívanie náhradné motorové vozidlo a postupca za sa užívanie vozidla zaviazal zaplatiť postupníkovi nájomné. Postupník za prenájom motorového vozidla vystavil postupcovi faktúru č. 1-180116 z 26.09.2018 na sumu 1.800 eur s dátum splatnosti 10.10.2018. Nakoľko postupca má na základe § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením jeho motorového vozidla, faktúru žiadal uhradiť od žalovaného, u ktorého má zriadené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu osoba, ktorá postupcovi poškodila motorové vozidlo. Žalovaný uhradil postupníkovi faktúru len čiastočne a to v sume 695,40 eur. Neuhradená preto predstavuje 1.104,60 eur. Postupca touto zmluvou postupuje na postupníka pohľadávku v celkovej hodnote 1.104,60 eur vrátane príslušenstva, práv a zabezpečení s nimi spojených a postupník sa zaväzuje túto pohľadávku prijať a za toto postúpenie zaplatiť postupníkovi dojednanú odplatu. Zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky sa uskutočňuje za odplatu, ktorá predstavuje sumu 1.104,60 eur. Odplata za postúpenie pohľadávky sa započítava s nárokom postupníka na zaplatenie faktúry, čím započítavané nároky zmluvných strán zanikajú v plnej výške.

6. Z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky teda súd prvej inštancie uzavrel, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanému spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobcovi. Predmetom postúpenia teda nebol dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Pohľadávku poškodeného na poistné plnenie nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Podľa súdu bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody v presne stanovenej výške. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázal žalobca aktívnu vecnú legitimitáciu.

7. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného, že náklady na prenájom náhradného vozidla nevyplývajú z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Podľa súdu prvej inštancie poškodený nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje podľa súdu prvej inštancie samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Koncepcia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla.

8. Vo vzťahu k spornej dobe prenájmu náhradného motorového vozidla, ako aj oprávnenosti zníženia poistného plnenia o sumu 24,60 eur, ktorá podľa žalovaného, ako to vyplýva z oznámenia o poistnom plnení z 27.11.2018, predstavuje náklady, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného vozidla podľa najazdených kilometrov na prenajatom vozidle, súd prvej inštancie uviedol, že zníženie poistného plnenia z tohto dôvodu považuje za nedôvodné. Ak žalovaný toto zníženie poistného plnenia vykonal, zaťažovalo ho dôkazné bremeno svoje tvrdenia preukázať a uviesť aj spôsob výpočtu tohto zníženia, čo však žalovaný neučinil. Nepriзнание poistného plnenia v tejto časti je tak nepreskúmateľné, nedôvodné a pripúšťajúce viaceré výkladov. Za predpokladu, že ide o amortizáciu, je toto krátenie podľa súdu rovnako nedôvodné, pretože k amortizácii vozidla prichádza aj vtedy, ak nie je vozidlo prevádzkované a teda je v autoservise. Vlastník vozidla nachádzajúceho sa v autoservise neušetrí na amortizácii vozidla, pretože k nej dochádza bez vplyvu na jeho prevádzku, objektívne plynutím času. Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené žalobcovi priznal sumu 24,60 eur, o ktorú žalovaný neoprávnene znížil poistné plnenie.

9. V súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania súd prvej inštancie konštatoval, že sa nestotožnil s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie, splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca. Opačný výklad by podľa súdu prvej inštancie znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon

o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu (žalovaného) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by podľa súdu prvej inštancie nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu prvej inštancie práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. V tejto súvislosti súd poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Keďže žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti 26.11.2018, bol povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poisťnej udalosti a keď tak neurobil, je od 12.12.2018 v omeškaní s plnením sumy 24,60 eur. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (v súlade s nariadením) zo sumy 24,60 eura od 13.12.2018 do zaplatenia.

10. Prvoinštančný súd posudzujúc dobu prenájmu náhradného motorového vozidla uviedol, že žalobca považoval 30 dní za primeranú dobu nájmu náhradného motorového vozidla, pretože poškodený mal náhradné motorové vozidlo prenajaté od 27.08.2018 do 25.09.2018. Žalovaný vychádzal (ako to vyplýva z oznámenia o poisťnom plnení z 27.11.2018) z primeranej doby nájmu náhradného motorového vozidla v trvaní 12 dní. Súd prvej inštancie poukázal na to, že k poškodeniu motorového vozidla došlo 27.08.2018, čo vyplýva zo správy o nehode z 27.08.2018. V rovnaký deň si poškodený prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo Suzuki Vitara EČV: C. s dennou sadzbou prenájmu v sume 50,- eur bez DPH, čo vyplýva zo zmluvy o prenájme motorových vozidiel č. 2018110004 z 27.08.2018 v spojení s preberacím protokolom č. 2018110004. V zmluve bola doba prenájmu dohodnutá do 27.09.2018. Podľa odovzdávacieho protokolu č. 2018110004 z 25.09.2018 bolo vozidlo vrátené 25.09.2018. Žalobca následne 26.09.2018 vystavil poškodenému faktúru č. 1-180116 znejúcu na sumu 1.800,- eur za 30 dní prenájmu vozidla od 27.08.2018 do 25.09.2018 (30 x 50,- eur + DPH). Žalovaný nerozporoval dennú sadzbu nájmu náhradného motorového vozidla, ale nesúhlasil s prenájomom náhradného motorového vozidla po dobu 30 dní. Pri posúdení primeranosti dĺžky doby prenájmu, súd prvej inštancie považoval za podstatné, či poškodený, ktorý vlastné motorové vozidlo nemôže v dôsledku jeho poškodenia užívať, si iba na dobu opravy vlastného motorového vozidla účelne prenajal náhradné motorové vozidlo. Používanie náhradného motorového vozidla po oprave vlastného motorového vozidla, prípadne bez potreby opravy vlastného motorového vozidla, nemôže totiž podľa súdu prvej inštancie predstavovať účelne vynaložený a primeraný náklad. V tomto smere súd nepovažoval zníženie poisťného plnenia zo strany žalovaného za neoprávnené, keď tento poskytol plnenie len za primeranú dobu prenájmu 12 dní. Hoci žalovaný túto primeranosť ničím nevysvetlil, súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca vôbec nepreukázal účelnosť, nevyhnutnosť a primeranosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným. Zdôraznil, že dôkazné bremeno, že v období opravy poškodeného vozidla ide o účelne a nevyhnutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla, viazne na žalobcov. Náhradné vozidlo je nutným dôsledkom opravy poškodeného vozidla a nahrádzajú sa len náklady účelne vynaložené spojené s odstránením negatívnych následkov vzniknutých poisťnou udalosťou. Žalobca v tomto smere neprodukoval jediný dôkaz a súd nemal za preukázané podstatné okolnosti nevyhnutné pre posúdenie sporu, a to kedy bolo poškodené motorové vozidlo prijaté do autoservisu za účelom jeho opravy, ako dlho bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, kedy bolo poškodenému autoservisom vydané a napokon ani to, že poškodený náhradné motorové vozidlo skutočne počas doby opravy potreboval. Za účelne a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla náklady nemožno považovať náklady, ktoré vzniknú mimo opravy poškodeného motorového vozidla, pretože už nejde o náklady, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením vozidla. V momente zavŕšenia opravy poškodeného motorového vozidla je toto prevádzkyschopné a na strane poškodeného neexistuje odôvodnená potreba náhradného motorového vozidla. Prvoinštančný súd zdôraznil, že preberací a odovzdávací protokol č. 2018110004 preukazuje iba dobu prenájmu prenajatého motorového vozidla, ale v žiadnom prípade nepreukazuje dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Túto preukazujú doklady o prijatí a vydaní poškodeného motorového vozidla zo servisu spolu s faktúrou za takúto opravu. Súd prvej inštancie tak nemal preukázané, že poškodený bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo z dôvodu opravy svojho poškodeného motorového vozidla.

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca mal v spore úspech v časti istiny v sume 24,60 eur, čo k žalovanej istine predstavuje 2,23% (zaokrúhľene). Žalovaný mal v spore 97,77% úspech a žalobca mala úspech 2,23%. Čistý úspech žalovaného potom predstavoval 95,54%. Prvoinštančný súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,54%.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu čo do výroku II. a III. rozsudku a to podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) g) a h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie prijal záver ohľadom neúčelnosti, neprimeranosti a neodôvodnenosti doby nájmu na základe ničím nepodložených argumentácií, resp. dôkazov. Preto považoval rozsudok za arbitrárny, čo preukazoval odôvodnením v bode 25: „...zníženie poistného plnenia súd nepovažoval zo strany žalovanej za neoprávnené, keď táto poskytla plnenie len za primeranú dobu prenájmu 12 dní. Hoci žalovaná túto primeranosť ničím nevysvetlila...“ Mal za to, že súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalovaného, hoci zo žiadnych relevantných dôvodov žalovaný nepreukázal nutnosť krátenia poistného plnenia v rozsahu 18 dní. Rovnako sa súd prvej inštancie riadne nevysporiadal a neodôvodnil, prečo považoval za správne priznať účelnosť doby prenájmu výlučne v rozsahu 12 dní. Uviedol, že žalobca odôvodňoval vznik škody z jemu dostupných podkladov. Zmluva o prenájme motorového vozidla bola uzavretá v rovnaký deň ako nastala poistná udalosť, t.j. 27.08.2018, po ktorej bolo motorové vozidlo právneho predchodcu nepojazdné. Právny predchodca žalobcu nemohol z uvedeného dôvodu užívať poškodené motorové vozidlo, čím bol odkázaný na zapožičanie si náhradného motorového vozidla. Žalobca mal za to, že okamihom vzniku poistnej udalosti bolo preukázané, že poškodené motorové vozidlo nespĺňalo zákonné podmienky v zmysle zákona o cestnej premávke a vyhlášky č. 134/2018 Z.z. Ministerstva dopravy a výstavby SR, t.j. bolo nepojazdné a právnomu predchodcovi žalobcu vznikol nárok na náhradu škody. Žalobca preto dôvodne žiadal preplatiť nárok na náhradu škody odo dňa, kedy nastala poistná udalosť. Doba prenájmu bola účelná, pretože právny predchodca žalobcu užíval náhradné vozidlo výlučne počas realizácie opravy poškodeného vozidla. Právny predchodca žalobcu si bol nútený zapožičať vozidlo za účelom prepravy do práce a zabezpečenia svojich každodenných potrieb a potrieb svojej rodiny. Išlo o dôsledok poistnej udalosti. Súd prvej inštancie nebral do úvahy, že práve poškodenému bolo zasiahnuté do jeho vlastníckych práv vplyvom škodovej udalosti. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu, keď žalobu zamietol. Žalobca nesúhlasil ani s argumentáciou súdu prvej inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko nič nebránilo žalovanému označiť a navrhnuť dôkazy v konaní na preukázanie jeho tvrdení a neúčelnosti rozsahu nákladov (napr. včas navrhnuť, aby súd vyžiadal od poškodeného listinné dôkazy, prípadne navrhnuť svedkov). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/166/2019 zo dňa 30.01.2020. Žalovaný podľa žalobcu neuniesol dôkazné bremeno ohľadom nezákonného krátenia dĺžky doby prenájmu. Prvoinštančný súd bol povinný odstrániť spornosť doby prenájmu, avšak vzhľadom na nesprávne zistený skutkový stav veci vydal rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Žalobca mal taktiež za to, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom odňal žalobcovi možnosť uplatňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a to z dôvodu, že spornosť doby prenájmu by bola riadne odstránená na predbežnom prejednaní sporu, alebo na pojednávaní, avšak vzhľadom na mimoriadnu situáciu, zapríčinenú vyhlásením mimoriadneho stavu v súvislosti s prevenciou šírenia vírusu COVID-19, ako aj vzhľadom na Vyhlášku č. 21/2021 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, sa strany sporu nezúčastnili nariadeného pojednávania dňa 17.03.2021 a súd prvej inštancie rozhodol v ich neprítomnosti. Poukazujúc na § 171 ods. 1 CSP mal žalobca za to, že pri výsluchu žalovaného, ktorý by opísal spôsob likvidácie poistnej udalosti, by bolo preukázané, že doba prenájmu bola dôvodná, nakoľko trvala výlučne počas opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. do vydania vozidla. Vplyvom mimoriadnej situácie, kedy nebolo možné sa z objektívnych príčin dostaviť pred súd, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca mal ďalej za to, že sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, pretože ich nemohol žalobca bez svojej viny uplatniť skôr. Je totiž logickým predpokladom, že žalobca by tieto prostriedky uplatnil po predbežnom právnom posúdení na predbežnom prejednaní sporu, po vyslovení predbežnej nedôvodnosti žaloby. Uviedol, že v uvedenom prípade právny predchodca žalobcu neuhrádzal autoservisu žiadne finančné prostriedky za opravu, žalobca preto nemal z objektívnych dôvodov ako doložiť do konania potvrdenie z autoservisu týkajúce sa dodania služby v prospech poškodeného. Krycí list bol vystavený poisťovňou po poistnej udalosti, aby autoservis mohol bez zábran

vydať vozidlo po oprave vlastníkovi. Tým, že žalovaný uhradil autoservisu, ktorý zabezpečoval opravu poškodeného motorového vozidla sumu za opravu, právny predchodca žalobcu nedisponoval dokladom vo veci preukázania okamihu, kedy autoservis dodal službu v podobe vykonania opravy poškodeného motorového vozidla, nakoľko týmto dôkazom disponuje výlučne žalovaný. Žalovaný záverom žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok II. a III. napadnutého rozsudku a v napadnutej časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, napriek skutočnosti, že mu výzva spolu s odvolaním žalobcu bola doručená do elektronickej schránky jeho právneho zástupcu dňa 27.04.2021.

14. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 v spojení s § 470 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy (zákon č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve, Občiansky zákonník).

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

17. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP podrobne a dostatočne presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady

procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie rozhodol tak, že vyhovel žalobe iba v rozsahu zaplataenia istiny 24,60 eur spolu s príslušenstvom a vo zvyšku ju zamietol. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu v odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne.

25. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd vo vzťahu k namietanému nedostatočnému zisteniu skutočností a nesprávne právnemu posúdeniu súdom prvej inštancie uvádza nasledovné. S poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 CSP je žalobca ako pán sporu povinný úplne a pravdivo uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a hlavne ich v zmysle § 132 v spojení s § 154 CSP podoprieť dôkaznými prostriedkami najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V prípade, ak žalobca v žalobe tvrdil, že právny predchodca žalobcu si náhradné vozidlo požičal iba na nevyhnutné obdobie, kedy sa jeho motorové vozidlo nachádzalo servise a nemohol ho užívať, bolo jeho povinnosťou uvedené tvrdenie i preukázať. Žalovaný v priebehu konania, už v podanom odpore, namietal jednak účelnosť vynaložených nákladov právneho predchodcu žalobcu, ako i poprel časový rámec nutnosti opravy poškodeného motorového vozidla, vzhľadom na jeho neprimeranosť, ako i vzhľadom na rozsah poškodenia a pracnosť opravy, kedy podľa jeho názoru nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom danej značky vozidla, t.j. nad 12 dní. Zároveň žalovaný vo vzťahu k tvrdeniu o nevyhnutnosti dobe nájmu popieral aj uzavretú zmluvu o prenájme, kedy bol podľa jeho názoru vopred vypísaný údaj o dĺžke prenájmu vozidla. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol po doručení predmetného odporu oboznámený so skutočnosťami, ktoré žalovaný sporil. K odporu žalovaného sa žalobca dokonca vyjadroval písomným podaním zo dňa 20.11.2020. Žalobca však ani v jednom z podaní nepreukázal dĺžku doby opravy poškodeného vozidla, v dôsledku čoho nemohol súd prvej inštancie ustáliť účelnosť, primeranosť a nevyhnutnosť doby prenájmu náhradného motorového vozidla, pretože ako správne súd prvej inštancie uviedol, nahrádzajú sa len náklady účelne vynaložené a spojené s odstránením negatívnych následkov vzniknutých poisťou udalosťou. Odvolací súd je rovnakého právneho názoru ako súd prvej inštancie, že za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno považovať náklady, ktoré vzniknú mimo opravy poškodeného motorového vozidla, pretože už nejde o náklady, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením vozidla. V momente zavŕšenia opravy poškodeného motorového vozidla je toto prevádzkyschopné a na strane poškodeného neexistuje odôvodnená potreba náhradného motorového vozidla. Bolo preto povinnosťou žalobcu sporné skutočnosti preukázať a to najmä skutočnosť, kedy bolo poškodené motorové vozidlo prijaté do autoservisu za účelom jeho opravy, ako dlho bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, kedy bolo autoservisom poškodenému vydané. V tejto súvislosti neobstojí námietka žalobcu, že v dôsledku likvidácie škodovej udalosti prostredníctvom vystavenia krycieho listu žalobca objektívne nemohol doložiť do konania potvrdenie z autoservisu, týkajúce sa dodania služby v prospech právneho predchodcu žalobcu. Právny predchodca žalobcu ako vlastník poškodeného motorového vozidla musel disponovať dokladom o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z opravovne – autoservisu, ktorý autoservis poškodené vozidlo opravoval. Poškodené motorové vozidlo, bez ohľadu na to, akým spôsobom sa škodová udalosť vysporiadava, je vždy odovzdávané osobe vlastníka (prípadne splnomocnenej osobe) motorového vozidla a nie poisťovní (žalovanému). Takýmto dokladom preto nemôže žalovaný disponovať. Zároveň nebolo povinnosťou žalovaného účelnosť, primeranosť a nevyhnutnosť opravy preukazovať, bolo to primárne povinnosťou žalobcu, ktorý ak uvedenými dokladmi nedisponoval, mal práve on navrhnúť, aby si súd prvej inštancie vyžiadal doklady či už od poškodeného, alebo poisťovne poškodeného – žalovaného (napr. krycí list, faktúra doručená žalovanému od autoservisu,...). Keďže z dokladov predložených žalobcom, resp. z obsahu spisu nebolo preukázané, že by žalobca dôvodne potreboval náhradné vozidlo nad už vyplatené obdobie 12 dní, bol dôvodný postup súdu prvej inštancie, ktorý žalobu žalobcu z uvedeného dôvodu na rámec priznanej sumy 24,60 eur zamietol. V tomto smere nebolo potrebné, aby sa súd prvej inštancie vysporiadaval s účelnosťou doby prenájmu v rozsahu 12 dní, nakoľko tá v konaní nebola sporná, sporný bol len rozsah doby prenájmu nad rámec trvania 12 dní. Odkaz žalobcu na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/166/2019 inštancie nemá v porovnaní s prejednávanou vecou žiadnu relevanciu, nakoľko v uvádzanom prípade bola v konaní spornou dĺžka opravy poškodeného vozidla vzhľadom na rozsah poškodenia, kedy však konajúcemu súdu bolo preukázané nevyhnutné obdobie opravy poškodeného vozidla, t.j. po akú dobu oprava trvala. Rovnako tvrdenia žalobcu, ktorými reagoval až v podanom odvolaní na tvrdenia žalovaného, že žalobca nepreukázal, že by bol nútený

náhradné vozidlo užívať, možno považovať za tvrdenia oneskorené, nakoľko ich žalobca v dôsledku obrany žalovaného mohol vykonať už skôr.

26. Odvolací súd nevzhladol ani žiadne porušenie procesného postupu zo strany súdu prvej inštancie, ktorým by bolo znemožnené žalobcovi uskutočňovať jeho procesné práva a to v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 17.03.2021, ktoré sa konalo v neprítomnosti sporových strán, v súlade s § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, keďže na základe výzvy súdu prvej inštancie zo dňa 08.03.2021 žalovaný podaním z 12.03.2021 a žalobca podaním z 11.03.2021 (potvrdeným úradným záznamom zo 17.03.2021) súhlasili s uskutočnením pojednávania v ich neprítomnosti. Napriek skutočnosti, že žalobca, resp. jeho právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 17.03.2021 dostavil, avšak opakovane súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, nemôže teraz tvrdiť, že mu boli postupom súdu prvej inštancie odňaté procesné práva. Žalobca uvedomujúc si nielen situáciu ohľadom šírenia nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a s tým súvisiace opatrenia a obmedzenia, ako i vedomý si svojej možnosti vysloviť súhlas s prejednaním a rozhodnutím sporu v jeho neprítomnosti, alebo nesúhlas s konaním a rozhodovaním sporu v jeho neprítomnosti, musel počítať so situáciou, že v dôsledku pojednávania v jeho neprítomnosti nebude oboznámený so spornými a nespornými skutočnosťami, ako ani s predbežným právnym názorom súdu prvej inštancie. Zároveň žalobca nesprávne stotožňuje vyslovenie predbežného právneho posúdenia v zmysle § 181 ods. 2 CSP s odôvodnením resp. vyslovením dôvodnosti žaloby. Súd prvej inštancie nie je povinný pri predbežnom právnom posúdení uvádzať posúdenie nároku žalobcu z pohľadu jeho dôvodnosti (preukázanosti), ale iba vysloví, v zmysle akých právnych ustanovení bude nárok žalobcu posudzovať. Preto ak žalobca namietal, že bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie svoje prostriedky procesného útoku, odvolací súd uvádza, že žalobca jednak sám dal súhlas na konanie v jeho neprítomnosti, kedy súd prvej inštancie na pojednávaní dodržal procesný postup stanovený ustanoveniami CSP (t.j. vyslovil ktoré skutočnosti považuje za sporné, ktoré nie, ktoré z dôkazov vykoná, ako i vyslovil predbežné právne posúdenie, ako vyplynulo zo zvukového záznamu) a jednak ani v odvolaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci odôvodnenosť dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla napriek vedomosti o právnom názore súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto konštatuje, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a preto podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. a III. ako vecne správny potvrdil.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. V danom prípade mal v odvolacom konaní vo vzťahu k meritu sporu plný úspech žalovaný, v dôsledku čoho žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v priebehu odvolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, keďže v rámci odvolacieho konania nepredložil súdu žiadne vyjadrenie, súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, podľa ktorého ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

30. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).